

عربستان جنگ را باخت

صفحه ۱۵

تمدید مهلت انتخاب رشته کنکور

صفحه ۴

دونالد ترامپ:

سیا در کودتای ترکیه دست داشت

صفحه ۱۵

تیتربهای امروز

چگونه بهداد سلیمی را از مدال دور کردند؟

ناداوری در حد المپیک

صفحه ۱۴

درخواست نمایندگان مجلس

قراردادهای جدید نفتی را باطل کنید

صفحه ۳

حضور جنگنده‌های روسی در نوزده ماه مصوبه شورا یعنی امنیت ملی است

فقط سوخت گیری

صفحه ۲

حملات جدید آخوندی به مسکن مهر

صفحه ۱۶

روزنه

سیمان، فرهنگ و برجام

حسین کاظم پور

یک- «خونه اجاره‌ای سراغ داری؟» پیامک وارده از مدیر یکی از انتشاراتی‌های موفق کشور. جواب دادم «برای کی؟!» گفت «خودم» می‌دانستم که چند سالی است در خانه ۸۰-۷۰ متری‌ای که خریدم ساکن است. موسسه فرهنگی‌ای داشت که روزگاری به عنوان یکی از ۵ موسسه برتر کشور باعث افتخار بود. ۲۰ سال پیش تعطیل شد و فقط انتشاراتش باقی ماند و این دوست ما یک سال پیش هم شعبه‌هایش را جمع کرد و این اواخر شنیده بودم طلبکارها و چک‌های برگشتی فشار زیادی بر او و انتشاراتش وارد می‌کنند یا این پیامک پایزال تکمیل شد. همان موسسه‌ای که روزی افتخار ایران بود، حالا لانه کبوتر شده بود.

دو- افطاری‌های ماه رمضان امسال برای من خیلی درداور بود، هر چند دوستان قدیمی را می‌دیدیم، گسب می‌زدیم، می‌خندیدیم و ساعتی یاد دوران گذشته می‌کردیم. در یکی از این افطاری‌ها میهمان یک موسسه فرهنگی بودم. جمعی از نویسندگان آمده بودند. حیاط و تمام اتاق‌ها پر بود از محصولات فرهنگی همان موسسه- جوروی که دیگر تقریباً جای خالی نبود. بعد افطار چند نفری دور مدیر موسسه را گرفته بودند و راهکارهای فروش اینها را می‌گفتند. هر چه می‌گفتند او می‌گفت «فتم نشدا! آخرش دلم تاب نیامورد و پرسیدم: «اینجا چه خبر است؟» گفت: «اینجا تولید سال گذشته است. مدتی است تولید نداریم و اینها را هم نمی‌توانیم بفروشیم! سفره مردم که کوچک بشود نخستین چیزی که مردم حذف می‌کنند کالای فرهنگی است.» سید را در همان افطاری، بعد چند سال دیدم. در این سال‌ها اقلا ۸-۷ مجله را سردبیری کرده بود که بعضی‌های‌شان برای خودشان سری توی سرها بودند. گفتیم: «چه می‌کنی؟» گفت: «هیچ! بیکارم.» یکی از بچه‌ها از آن ور سفره گفت: «پس با ما همکار شده‌ای!» سید گفت: «همان جایی که ۱۰ سال پیش در آن با هم کار می‌کردیم یادت هست. ساختمانش را برای اجازه گذاشته. نمی‌خواهی؟»

سه- در حمله مغولان به ایران، دانشمندان زیادی کشته شدند. مدارس زیادی تخریب و کتابخانه‌های بزرگ و ارزشمندی سوزانده شد اما کشتار و تخریب شهرها تنها پیامد هجوم مغولان نبود. صدها هزار صنعتگر و کسانانی که حرفه و دانش داشتند و به نحوی در امر تولیدات شرکت می‌کردند، به اسارت مغولان درآمدند.

ادامه در صفحه ۵

اکنون دولت «مانتداران»

محمدحسین نظری

نگاه
نور به قبرت بسیار جناب مولوی! گل گفتی! حکایت «خر برفت» را می‌گویم. حالا که نگاه می‌کنم می‌بینم مولانا حال این روزهای کشورداری ما را حکایت کرده است. حتما یادتان هست آن درویش صوفی را که خرش را زدیدند و فروختند؟! بعدش هم با همان پول برایش جشن «خر برفت» گرفتند. حقیقتاً دزدهای آن حکایت، ناخودآگاه مرا به یاد ۵۰۱ و اعوان و انصارش می‌اندازند. بساط هسته‌ای را جمع کردند، قلب آن را هم با سسیمان پر کردند و آب سنگین را هم از جنگ‌مان درآوردند. الان هم از اقصی نقاط دنیا برای‌مان جشن خر برفت گرفته‌اند و صوفی درویش ما هم که اصلا در این باغ‌ها نیست! هر چه می‌گوییم قربانت شوم، این خری که برفت فقط خر تو نیوسد، به فکر خودت نیستی به فکر مردم باش، گوشش هیچ بدهکار نیست و ما را یا بی‌سواد می‌خواند یا به جهنم حواله می‌دهد. راستش را بخواهید من در صد هره‌زه گویی و سرم‌بندی هجویات درباره برجام نیستم، بیشتر در عجب واژه‌سازی‌های دولت مانده‌ام. مثلا همین «مانتداری» که گفتم. معنای امانتداری در ادبیات دولت درست از آن زمانی تغییر کرد که برای بر باد دادن امانت ملی و دستاورد سال‌ها زحمت جوانان کشور جشن گرفتند و آن را عزت و اقتدار و افتخار نامیدند. جشن و پایکوبی برای بر باد دادن این همه سرمایه در برابر «تقریباً هیچ». البته چیزی که مقام دولت را از «راستگویان» به «مانتداران» ارتقایی دهد تنها مساله «برجام» نیست. حتماً تایید می‌فرمایید وضعیت «تولید و اشتغال»، وضعیت «علمی»، وضع «فرهنگی» و... نیز امتات مردم است نزد دولت. قضاوت وضعیت امانتداری دولت در موارد اخیر با شما لکن ما آنقدر هم بی‌انصاف

سلام وطن	۶۶۴۱۳۹۴۲
پیامک خوانندگان	۱۰۰۰۲۳۲۱
بازگشت همه به‌سوی اوست	
برادر ارجمند جناب آقای سردار ملکی	
مصیبت وارده را به جنابعالی تسلیت عرض نموده: برای درگذشتگان علو در جات و برای شما و خانواده محترم صبر و اجر از درگاه حضرت احدیت مسألت داریم	
وطن امروز	

جزئیات جدیدی از ماجرای فیلمبرداری مسؤولان سفارت انگلیس و فرانسه از پناه‌گاه‌های غرب کشور منتشر شد

توقیف دیده‌بانان داعش

صفحه ۲

دوراندیشی‌های او و ساده‌انگاری‌های ما

سعید حاجی پور

اقتصاد
برجام را می‌توان از منظر میزان تأثیرگذاری بر عرصه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور در زمره مهم‌ترین معاهدات تاریخ معاصر ایران دانست و از این حیث در کنار قراردادهای گلستان، ترکمنچای، رویتز و ۱۹۱۹ قرار می‌گیرد.

امروز از تشعشعات آفتاب تابان برجام کاسته شده و خیلی از مدافعان پروپاقرص دپروز، انتظارات از برجام را غیرواقعی می‌دانند و به بدعهدی طرف آمریکایی اذعان دارند. پرداختن به مسائل حاشیهای این پدیده تجربه‌ای عظیم را در اختیار مردم قرار می‌دهد. مسیر مذاکرات و نهایی‌شدن این توافق، مسیری پر فراز و نشیب و گاه مبهم است که انتشار جزئیات آن شاید سال‌های سال به‌طول بینجامد. اما برخی سخنان و نقل‌قول‌های طرفین پرده از برخی مذاکرات پنهان برمی‌دارد و به تحلیل این موضوع کمک می‌کند. چندینی پیش بود که یکی از دولتمردان از نقش لابی شرکت‌های بزرگ نفتی خارجی در به ثمر رساندن برجام سخن به میان آورد و یکی از خبرگزاری‌های خارجی از پرداخت مالی شرکت بونینگ به یکی از نمایندگان مجلس آمریکا خبر داد تا در قبال این دریافت از برجام حمایت کند. این تمام پشت‌بردهای برجام نیست. حضور زود هنگام شرکت‌های فرانسوی پژو، ایرباس و توتال در صف امضای قرارداد با ایران و استقبال طرف ایرانی از این شرکت‌ها- که سابقه بدعهدی آنها در دوران تحریم برهمگان روشن است- گمان توافقات پنهان را افزایش می‌دهد. قرارداد خرید هواپیما از ایرباس که در سفر رئیس‌جمهور به فرانسه منعقد شده بود عملاً با دخالت و ممانعت آشکار طرف آمریکایی معلق شد و ایران را مجبور کرد پای شرکت بونینگ آمریکایی را به ایران باز کند که خود این قرارداد نیز در ابهام به سر می‌برد. شرکت پژو- سیترون نیز توانست با امضای قرارداد با ایران خودرو و وسایط بازار پرسود ایران را که در زمان تحریم از دست داده بود دوباره به‌دست بیاورد. قطع همکاری پژو با ایران در زمان تحریم برای این شرکت بسیار سنگین تمام شده بود و این شرکت با کاهش شدید درآمد مواجه شد. قابل انتظار بود فرانسوی‌ها تلاش کنند بازار برمنفعت ایران را برای شرکت‌های‌شان دوباره به ارمان بیاورند. اما در این میان حضور دوباره شرکت نفتی توتال فرانسه در عرصه نفت و گاز کشور حواشی بیشتری به همراه داشت. شرکت توتال که در دهه‌های گذشته با پرداخت میلیون‌ها دلار رشوه به مقامات وقت وزارت نفت ایران تمام تلاش خود را برای حضور در پروژه‌های صنعت نفت ایران به‌کار می‌گرفت در دوران تحریم مجبور به ترک ایران شد. اکنون این شرکت

برجام را می‌توان از منظر میزان تأثیرگذاری بر عرصه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور در زمره مهم‌ترین معاهدات تاریخ معاصر ایران دانست و از این حیث در کنار قراردادهای گلستان، ترکمنچای، رویتز و ۱۹۱۹ قرار می‌گیرد.

امروز از تشعشعات آفتاب تابان برجام کاسته شده و خیلی از مدافعان پروپاقرص دپروز، انتظارات از برجام را غیرواقعی می‌دانند و به بدعهدی طرف آمریکایی اذعان دارند. پرداختن به مسائل حاشیهای این پدیده تجربه‌ای عظیم را در اختیار مردم قرار می‌دهد. مسیر مذاکرات و نهایی‌شدن این توافق، مسیری پر فراز و نشیب و گاه مبهم است که انتشار جزئیات آن شاید سال‌های سال به‌طول بینجامد. اما برخی سخنان و نقل‌قول‌های طرفین پرده از برخی مذاکرات پنهان برمی‌دارد و به تحلیل این موضوع کمک می‌کند. چندینی پیش بود که یکی از دولتمردان از نقش لابی شرکت‌های بزرگ نفتی خارجی در به ثمر رساندن برجام سخن به میان آورد و یکی از خبرگزاری‌های خارجی از پرداخت مالی شرکت بونینگ به یکی از نمایندگان مجلس آمریکا خبر داد تا در قبال این دریافت از برجام حمایت کند. این تمام پشت‌بردهای برجام نیست. حضور زود هنگام شرکت‌های فرانسوی پژو، ایرباس و توتال در صف امضای قرارداد با ایران و استقبال طرف ایرانی از این شرکت‌ها- که سابقه بدعهدی آنها در دوران تحریم برهمگان روشن است- گمان توافقات پنهان را افزایش می‌دهد. قرارداد خرید هواپیما از ایرباس که در سفر رئیس‌جمهور به فرانسه منعقد شده بود عملاً با دخالت و ممانعت آشکار طرف آمریکایی معلق شد و ایران را مجبور کرد پای شرکت بونینگ آمریکایی را به ایران باز کند که خود این قرارداد نیز در ابهام به سر می‌برد. شرکت پژو- سیترون نیز توانست با امضای قرارداد با ایران خودرو و وسایط بازار پرسود ایران را که در زمان تحریم از دست داده بود دوباره به‌دست بیاورد. قطع همکاری پژو با ایران در زمان تحریم برای این شرکت بسیار سنگین تمام شده بود و این شرکت با کاهش شدید درآمد مواجه شد. قابل انتظار بود فرانسوی‌ها تلاش کنند بازار برمنفعت ایران را برای شرکت‌های‌شان دوباره به ارمان بیاورند. اما در این میان حضور دوباره شرکت نفتی توتال فرانسه در عرصه نفت و گاز کشور حواشی بیشتری به همراه داشت. شرکت توتال که در دهه‌های گذشته با پرداخت میلیون‌ها دلار رشوه به مقامات وقت وزارت نفت ایران تمام تلاش خود را برای حضور در پروژه‌های صنعت نفت ایران به‌کار می‌گرفت در دوران تحریم مجبور به ترک ایران شد. اکنون این شرکت

ساده‌انگاری‌های ما.

دونالد ترامپ:

سیا در کودتای ترکیه دست داشت

صفحه ۱۵

یادداشت امروز

فرمان اصلاح طلبانه علیه فهم

محمد زعیم‌زاده

نظریه مارپیچ سکوت توضیح شکل‌گیری افکار عمومی درباره مسائل و موضوعات مهم است. این نظریه، سکوت گروهی را توضیح می‌دهد که احساس می‌کنند نظر و عقیده آنها از نظر تعداد در اقلیت قرار دارد، هر چند ممکن است در واقعیت درست نباشد. این نظریه مهم‌ترین تئوری و مبنایی بود که جریان رسانه‌ای حامی دولت از آغاز به کار دولت یازدهم تا زمان مذاکرات و تا به اصطلاح به ثمر رسیدن برجام سعی می‌کرد در شکل‌دهی افکار عمومی و پیش بردن اهداف سیاسی خود از آن استفاده کند. پروپاگاندا سیاسی درباره دیدگاه منتقدان رویکردهای دولت، ضریب دادن به موضوعات فرعی برای فراموش کردن مسائل اصلی و وارونه‌نمایی درباره واقعیت‌های اقدامات دولت بخشی از تکنیک‌هایی بود که این رسانه‌ها برای ساخت فراواقعیتی از واقعیت دولت در این ۳ سال به کار بردند تا به اصطلاح منتقدان و البته مردم را به مارپیچ سکوت ببرند اما از شناس بد آنها از آنجا که علاوه بر فراواقعیت‌ها، واقعیت‌هایی هم وجود دارد که لاجرم از قاب رسانه بیرون می‌زند به نظر می‌رسد امروز خود در پیچی واقعی گیر افتاده‌اند که البته مشکلاش دیگر با سکوت هم حل نمی‌شود. رخ‌نمایی از واقعیت سپاه‌رجمی دولت یازدهم و دستاوردهای «تقریباً هیچ» در حوزه اقتصاد و معیشت مردم اینقدر ملموس و اثربخش است که دیگر حتی زئرال‌های سیاسی و رسانه‌های حامی دولت هم نمی‌توانند سکوت پیشه کنند و به نظر می‌رسد در یک «فرامار پیچ» افتاده‌اند، مثلاً صادق زیباکلام از حامیان رضا میرپنج و دولت‌های سازندگی و اصلاحات، درباره عملکرد دولت در حوزه اقتصاد می‌گوید: «دولت آقای روحانی خسراالدنیا و‌الآخره شده است؛ دولت در زمینه مسائلی که مردم متوجه آن باشند و با گوشت، پوست و استخوان خود آن را لمس کنند همچون کاهش رکود یا بیکاری

عملا کاری نکرد و در زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی که موجب رونق در کشور شود نیز موفق نبود. روحانی در حالی دائماً از اقتصاد صحبت می‌کند که خیلی کارنامه موفقی در این حوزه نداشته‌است. من معتقدم کارنامه آقای روحانی در حوزه‌های سیاست داخلی، اجتماعی و فرهنگی حتی از اقتصاد هم ناموفق‌تر است اما حداقل آقای روحانی می‌تواند راجع به این مسائل با مردم صحبت کند.

یا عباس عبدی، روزنامه‌نگار نسبتاً منصف اصلاح‌طلب درباره مشکلات دولت روحانی و کارکرد حواله دادن مشکلات کشور به عملکرد دولت قبل می‌گوید: «اینکه دولت روحانی به طور مستقیم بر فساد و میراث ویرانگر دولت سابق تأکید کند، ضرر می‌کند؛ آنها باید بر دستاوردهای خودشان تأکید کنند. بیان و تحلیل آن میراث را بگذارند برای نیروهای سیاسی. نکته مهم این است که دولت در این زمینه‌ها هم مثل افراد سیاسی برخورد می‌کند، در حالی که باید گزارش‌های کارشناسی مستدل ارائه کند. رقیب اصلی روحانی عملکرد خودش است و اینکه مجموعه اطرافیش تا چه حد کارآمد و با سلامت عمل کنند.

ادامه در صفحه ۵